

Nr 293.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående provisorisk avlöningsförstärkning och provisoriskt dyrortstillägg åt vissa befattningshavare m. m.; given Stockholms slott den 5 maj 1939.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:ts Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5 maj 1939.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, ENGBERG, SKÖLD, QUENSEL, FORSLUND, ERIKSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter:

Kungl. Maj:t har med stöd av riksdagens beslut meddelat föreskrifter angående provisorisk avlöningsförstärkning och provisoriskt dyrortstillägg under innevarande budgetår dels i kungörelser den 17 juni 1938 (nr 429 och 431) beträffande vissa befattningshavare i statens tjänst, dels i kungörelser samma dag (nr 430 och 432) beträffande lärare vid folk- och småskolor m. fl., dels ock i kungörelser den 12 januari 1939 (nr 9 och 10) beträffande lärare vid kommunala flickskolor, kommunala mellanskolor, praktiska mellanskolor och högre folkskolor. I fråga om bestämmelsernas närmare innebörd torde få hänvisas till författningarna.

Därjämte hava, jämväl i överensstämmelse med riksdagens beslut, genom kungörelse den 17 juni 1938 (nr 386) meddelats bestämmelser angående tillfällig förstärkning under samma budgetår av hyresbidragen till vissa beställningshavare av manskapsgrad vid försvarsväsendet. Sådan förstärkning utgår till de beställningshavare av manskapsgrad, till vilka lön utgår enligt i avlöningsreglementet den 11 maj 1928 (nr 128) intagna löneplaner och som hava Stockholm till förläggningsort, med 240 kronor för år räknat.

I årets statsverksproposition beräknades, i avbidan på särskild proposition i ämnet, *dels* under fjärde huvudtiteln ett förslagsanslag å 700,000 kronor till provisorisk avlöningsförstärkning åt vissa befattningshavare i statens tjänst, *dels ock* under åttonde huvudtiteln ett förslagsanslag å 25,000 kronor till provisorisk avlöningsförstärkning åt vissa befattningshavare i statens tjänst samt ett förslagsanslag å 5,500,000 kronor till provisorisk avlöningsförstärkning åt vissa befattningshavare vid folkskoleväsendet m. m.

Jag anhåller att nu få, för slutlig prövning, anmäla frågorna om provisorisk avlöningsförstärkning och provisoriskt dyrortstillägg samt om förstärkning av hyresbidragen till vissa beställningshavare av manskapsgrad vid försvarsväsendet under nästkommande budgetår. I sistnämnda sammanhang torde jag jämväl få anmäla fråga om viss utsträckning av rätten till hyresbidrag.

Provisorisk avlöningsförstärkning.

Befattningshavare i statens tjänst. Vid de verk, där civila avlöningsreglementet blir tillämpligt från och med den 1 juli 1939 skall provisorisk avlöningsförstärkning icke utgå under nästa budgetår. Ej heller skall provisorisk avlöningsförstärkning utgå inom de delar av försvarsväsendet, där militära avlöningsreglementet kommer att äga tillämpning. Provisorisk avlöningsförstärkning under nästa budgetår bör vidare icke tillkomma icke-ordinarie tjänstemän, som äro underkastade föreskrifterna i av Kungl. Maj:t i anslutning till civila eller militära avlöningsreglementet utfärdade avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie personal. Slutligen bör, vid bifall till propositionen nr 176 till årets riksdag, provisorisk avlöningsförstärkning icke under nästa budgetår utgå till nomadlärarna.

Förutom av nu angivna befattningshavare i statens tjänst åtnjutes provisorisk avlöningsförstärkning av *dels* innehavarna av vissa ordinarie befattningar vid universiteten i Uppsala och Lund samt vid karolinska medikokirurgiska institutet, *dels ock* av beställningshavare, vilken åtnjuter lön enligt löneplan i avlöningsreglementet den 11 maj 1928 (nr 128) för fast anställt manskap vid försvarsväsendet. Sådan beställningshavare äger dock åtnjuta avlöningsförstärkning allenast om han enligt avlöningsreglementets bestämmelser äger tillgodoräkna sig en tjänstetid av minst tre år eller har eget hushåll och antingen är gift eller ock varit gift och fortfarande har minderårigt barn hos sig.

I en till Kungl. Maj:t ställd skrift har försvarsväsendets underbefälsförbund anhållit, att provisorisk avlöningsförstärkning måtte under nästa bud-

getår tillkomma allt fast anställt manskap vid försvarsväsendet. Samma förbund har därjämte hos Kungl. Maj:t anhållit, att flaggkorpraler i flottans reserv, vilka omedelbart efter det anställning i reserven vunnits, inkallats till tjänstgöring under 12 eller 6 månader i en följd, måtte erhålla provisorisk avlöningsförstärkning enligt samma grunder, som gälla för personal på aktiv stat, samt att sådan förstärkning måtte retroaktivt utgå till beställningshavare, vilka hittills fullgjort sådan tjänstgöring. Sistnämnda framställning har tillstyrkts av marinförvaltningen, försvarsväsendets lönenämnd och statskontoret, varvid emellertid marinförvaltningen avstyrkt, att blivande bestämmelser givas retroaktiv verkan, lönenämnden ansett, att förstärkningen bör utgå till personal vars tjänstgöring börjat tidigast den 1 oktober 1938, och statskontoret förordat retroaktiv tillämpning av bestämmelserna räknat från och med den 1 januari 1939.

I en till Kungl. Maj:t ställd skrift har slutligen Sveriges fångvårdsmannaförbunds styrelse anhållit, att tjänstepersonalen vid statens uppfostringsanstalt för sinnesslöa gossar å Salbohed måtte, från och med den 1 juli 1937 räknat, erhålla löneökning motsvarande den provisoriska avlöningsförstärkningen vid nyreglerade verk. Statskontoret har, under hänvisning till det i årets statsverksproposition (femte huvudtiteln, sid. 268) framlagda förslaget om lönerreglering för personalen vid anstalten från och med nästa budgetår, avstyrkt bifall till framställningen.

Jag förordar, att provisorisk avlöningsförstärkning må under nästa bud- *Departements-*
chefen. getår tillkomma *dels* innehavare av sådan ordinarie befattning vid universitetet i Uppsala eller Lund eller vid karolinska mediko-kirurgiska institutet, å vilken civila avlöningsreglementet icke blir tillämpligt, *dels ock* beställningshavare, vilken åtnjuter lön enligt löneplan i avlöningsreglementet den 11 maj 1928 (nr 128) för fast anställt manskap vid försvarsväsendet. Någon ändring beträffande nämnda tjänstemän av gällande grunder för förstärkningens åtnjutande anser jag mig icke böra tillstyrka.

Vad angår den ifrågasatta rätten till provisorisk avlöningsförstärkning för flaggkorpraler i flottans reserv anser jag i likhet med de hörda myndigheterna, att sådan förstärkning bör utgå. Enligt numera gällande bestämmelser (förordningen den 19 november 1937, nr 894) äro i reserven utnämnda flaggkorpraler skyldiga att, enligt i kommandoväg utfärdade närmare föreskrifter, fullgöra tjänstgöring under 12 månader som regel i en följd omedelbart efter det anställning i reserven vunnits. Det synes skäligt, att ifrågavarande flaggkorpraler under nämnda tjänstgöring omedelbart efter övergången till flottans reserv bibehållas vid den rätt till provisorisk avlöningsförstärkning, som tillkommit dem under tjänstgöringen å aktiv stat. Någon retroaktiv tillämpning av blivande bestämmelser i ämnet finner jag mig dock icke böra förorda.

Den i det föregående omförmälda framställningen av Sveriges fångvårdsmannaförbund synes icke böra föranleda någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd.

I enlighet med det anförda böra, på sätt i statsverkspropositionen förutsatts, särskilda anslag till provisorisk avlöningsförstärkning åt befattningshavare i statens tjänst å riksstaten för nästa budgetår uppföras under fjärde och åttonde huvudtitlarna. Anledning att frångå de i statsverkspropositionen beräknade anslagsbeloppen synes icke föreligga.

Befattningshavare i kommuns tjänst. I propositionen nr 176 till årets riksdag har framlagts förslag till provisoriska avlöningsbestämmelser under budgetåret 1939/40 till vissa kommunanställda lärare m. fl. Enligt propositionen skola de av ifrågavarande befattningshavare, som äro berättigade till personlig lönefyllnad, äga kvarstå på nuvarande lönestat, därest de göra anmälan i sådant hänseende inom viss av Kungl. Maj:t bestämd tid. I propositionen har vidare förutsatts, att befattningshavare, som gjort sådan anmälan, skola under nästa budgetår äga åtnjuta provisorisk avlöningsförstärkning enligt nu gällande bestämmelser.

*De departements-
chefen.*

Jag förordar, att provisorisk avlöningsförstärkning må i enlighet med nu gällande grunder under nästa budgetår tillkomma sådana folk- och småskollärare och med dem i avlöningshänseende likställda befattningshavare ävensom sådana lärare vid kommunala flickskolor, kommunala mellanskolor, praktiska mellanskolor och högre folkskolor, å vilka de i förberörda proposition nr 176 framlagda provisoriska avlöningsbestämmelserna icke bliva tillämpliga.

I propositionen nr 252 till årets riksdag har förordats, att statens bidrag till kostnaderna för provisorisk avlöningsförstärkning åt lärarna vid de högre kommunala skolorna skall under nästa budgetår utgöra 78 procent av kostnaderna. Enligt samma proposition skola statens på tiden efter den 30 juni 1939 belöpande utgifter för provisorisk avlöningsförstärkning till de kommunalanställda lärarna och med dem i avlöningshänseende likställda befattningshavare bestridas från de anslag, varur avlöning till nämnda befattningshavare i övrigt gäldas. Med hänsyn härtill har Kungl. Maj:t i sagda proposition återkallat sitt i statsverkspropositionen framställda förslag om beräknande under åttonde huvudtiteln för budgetåret 1939/40 av ett förslagsanslag till provisorisk avlöningsförstärkning åt vissa befattningshavare vid folkskoleväsendet m. m.

Provisoriskt dyrortstillägg.

Befattningshavare i statens tjänst. Efter de nya avlöningsbestämmelsernas ikraftträdande den 1 juli 1939 bör provisoriskt dyrortstillägg icke utgå till befattningshavare i statens tjänst. Jag anhåller emellertid att i detta sammanhang få upptaga en fråga, som sammanhänger med nuvarande rätt för vissa icke-ordinarie befattningshavare vid försvarsväsendet att åtnjuta provisoriskt dyrortstillägg.

Genom kungörelse den 22 juni 1928 (nr 215) meddelade Kungl. Maj:t avlöningsbestämmelser för vissa civila och civilmilitära icke-ordinarie befatt-

ningshavare vid försvarsväsendet att gälla från och med den 1 juli 1928. De löner, som enligt kungörelsens löneplaner skulle utgå, voro för åtskilliga befattningshavare lägre än de löner, som tidigare tillkommit dem. Till skydd mot löneminskning meddelades emellertid i 5 kap. av kungörelsen övergångsbestämmelser om personligt lönetillägg. Punkterna 2 och 3 i 5 kap. erhöilo följande lydelse:

2. En var, vilkens tjänstgöring efter denna kungörelsens trädande i kraft är av minst samma omfattning som under tiden närmast dessförinnan, må icke i anledning av bestämmelserna i förevarande kungörelse lida minskning i den avlöning, inberäknat dyrtidstillägg, eller i den förmån av semester, som förut tillkommit honom.

3. Gottgörelse för sådan minskning i avlöning som avses i punkten 2, skall utgå i form av personligt lönetillägg att åtnjutas i den mån vederbörande icke genom avlöningsförhöjning — vunen av extra ordinarie tjänsteman till följd av uppflyttning till högre löneklass inom samma eller högre lönegrad eller på grund av flyttning till annan ort, eller av kvinnlig sjukvårds- eller ekonomipersonal genom tillträdande av förhöjd lön — erhåller en avlöning, som uppgår till den, vartill han varit berättigad före kungörelsens trädande i kraft.

Å personligt lönetillägg utgår icke dyrtidstillägg.

Beträffande den under marinförvaltningen lydande personal, för vilken tidigare gällt en av ämbetsverket år 1920 fastställd löneplan, meddelades sedermera i Kungl. Maj:ts brev den 20 juni 1930 särskilda bestämmelser, enligt vilka det personliga lönetillägget skulle täcka även de i nämnda löneplan upptagna löneförhöjningarna med dyrtidstillägg.

Bestämmelserna i 1928 års kungörelse ha erhållit utsträckt tillämpning vid senare vidtagna omregleringar av löneförhållandena för vissa grupper icke-ordinarie personal vid försvarsväsendet.

I kungörelse den 26 juni 1931 (nr 273) meddelades föreskrifter angående provisoriskt dyrortstillägg åt vissa befattningshavare i statens tjänst. Enligt denna och senare kungörelser i ämnet blev även den extra ordinarie personalen vid försvarsväsendet berättigad till provisoriskt dyrortstillägg.

Fråga uppkom nu, huruvida detta tillägg skulle leda till minskning av det personliga lönetillägget. Denna fråga blev föremål för prövning såväl i administrativ besvärsväg som i domstolsväg. Sålunda anförde vissa befattningshavare vid Stockholms örlogsvarv besvär hos marinförvaltningen över vederbörande varvsmyndighets beslut, enligt vilket det provisoriska dyrortstillägget ansetts böra avräknas å det personliga lönetillägget. Besvären ogillades av marinförvaltningen genom utslag, som sedermera den 23 maj 1934 fastställdes av kammarrätten. De ifrågavarande tjänstemännen drogo därefter saken inför Stockholms rådhusrätt genom stämning å marinförvaltningen. Genom rådhusrättens den 2 oktober 1935 meddelade dom blev käromålet bifallet. Svea hovrätt, där marinförvaltningen fullföljde talan, upphävde emellertid den 20 mars 1936 rådhusrättens dom och ogillade tjänstemännens talan. Sedan tjänstemännen hos Kungl. Maj:t sökt ändring i hovrättens dom, införskaffades yttranden i målet från statskontoret samt all-

männa civilförvaltningens och kommunikationsverkens lönenämnder. Därvid uttalade sig lönenämnderna för ogillande av ändringsyrkandet. Samma ståndpunkt intogo statskontorets chef och en av dess ledamöter. Pluraliteten i statskontoret liksom sedermera även nedre justitierevisionen förordade däremot bifall till tjänstemännens talan. I högsta domstolen ogillades denna av tre justitieråd, medan två justitieråd intogo den motsatta ståndpunkten. Genom Kungl. Maj:ts dom, som meddelades den 10 november 1938, blev således yrkandet om utbetalning av oförminskat personligt lönetillägg vid sidan av det provisoriska dyrortstillägget avslaget. I domen anföres bland annat följande.

Såsom av övergångsbestämmelserna i 1928 års kungörelse framgår, åsyftar det personliga lönetillägget att förhindra, att en befattningshavare genom övergång till den nya lönestaten lider minskning i de löneförmåner, som han enligt tidigare löneplan skulle hava åtnjutit. Att därutöver medelst sådant tillägg bereda honom en fördelaktigare löneställning än andra befattningshavare inom motsvarande grad och klass i den nya lönestaten måste antagas hava icke varit åsyftat. I betraktande härav och med hänsyn till övriga omständigheter, särskilt den i övergångsbestämmelserna meddelade föreskriften därom att en lönestegring, som föranledes av befattningshavares förflyttning från en billigare till en dyrare ort, skall medföra minskning av det personliga lönetilläggets belopp, finner Kungl. Maj:t åt gällande bestämmelser böra givas den tolkningen, att jämväl en genom provisoriskt dyrortstillägg vunnen löneökning är att avräkna från det personliga lönetillägget.

I en av försvarets civila tjänstemannaförbund överlämnad och biträdd framställning av den 10 januari 1939 har nu marinens civila tjänstemannaförening i Stockholm anhållit, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärd i syfte att de extra ordinarie befattningshavare vid försvarsväsendet, vilka enligt övergångsbestämmelserna i 1928 års kungörelse efter den 1 juli 1931 uppburet personligt lönetillägg och som hade Stockholm till förläggningsort, skulle få, räknat från och med sistnämnda dag, uppbära provisoriskt dyrortstillägg, utan att det personliga lönetillägget därigenom minskades.

I motioner vid årets riksdag (I: 23 och II: 54) har ifrågasatts medgivande från riksdagens sida av den i förenämnda framställning åsyftade förmånen.

*Departements-
chefen.*

I det avlöningsmål, för vilket en kortfattad redogörelse här lämnats, hava olika meningar från domstolarnas och andra myndigheters sida gjort sig gällande, huruvida det provisoriska dyrortstillägget bör föranleda minskning av befattningshavare tillkommande personligt lönetillägg. Även inom myndigheterna ha meningsskiljaktigheter förekommit mellan de i beslutet deltagande. Det provisoriska dyrortstilläggets syfte har varit att bereda statstjänstemännen å de dyraste orterna någon kompensation för de i förhållande till andra orter höjda levnadskostnaderna. Det synes i och för sig icke vara självklart, att den särskilda förmån, som det provisoriska dyrortstillägget avsett att skapa för tjänstemännen, icke skulle få tillgodonjutas av befattningshavare med rätt till personligt lönetillägg. Någon uttrycklig före-

skrift om att det provisoriska dyrortstillägget skulle inverka på storleken av det personliga lönetillägget eller att provisoriskt dyrortstillägg ej skulle tillkomma befattningshavare med personligt lönetillägg har ej heller meddelats.

För egen del anser jag billighetsskäl tala för, att befattningshavare, som vid tillkomsten av det provisoriska dyrortstillägget ägt uppbära personligt lönetillägg, icke skola på grund av det förra tillägget lida minskning i det senare och således uteslutas från den compensation för, relativt sett, höjda levnadskostnader, vilken det provisoriska dyrortstillägget avsett att bereda. Därest riksdagen ej däremot framställer erinran, är det därför min avsikt att framdeles underställa Kungl. Maj:t förslag, enligt vilket i 1928 års kungörelse avsedda befattningshavare, som vid tillkomsten av det provisoriska dyrortstillägget ägt uppbära personligt lönetillägg, med retroaktiv verkan förklaras icke skola på grund av det provisoriska dyrortstillägget lida minskning i det personliga lönetillägget. Däremot synes tillräcklig anledning icke finnas att medgiva motsvarande förmån i de fall, då befattningshavare vid senare lönereglering blivit berättigade att uppbära personligt lönetillägg, som från början beräknats med hänsyn jämväl till befattningshavarnas rätt att uppbära provisoriskt dyrortstillägg.

Med ledning av förefintliga uppgifter torde merkostnaden vid beräkning av de personliga lönetilläggen på sätt jag nu förordat kunna för tiden 1 juli 1931—30 juni 1939 uppskattas till omkring 100,000 kronor. Merkostnaden bör givetvis bestridas av de medel, av vilka utgifterna för de personliga lönetilläggen eljest gäldas.

Även för andra personalgrupper än den nu ifrågavarande ha bestämmelser om personligt lönetillägg meddelats i anslutning till löneregleringar, som ägt rum före tillkomsten av det provisoriska dyrortstillägget. Likväl torde man kunna räkna med, att sådana äldre personliga lönetillägg icke, utom möjligen i enstaka undantagsfall, utgått efter det provisoriska dyrortstilläggets tillkomst. Förekomma sådana undantagsfall, bör givetvis även för dem gälla, att det personliga lönetillägget ej skall minskas på grund av dyrortstillägget.

I det förevarande sammanhanget må omnämnas en från försvarets civila tjänstemannaförbund inkommen framställning om meddelande av särskild föreskrift, att den provisoriska avlöningsförstärkningen icke skall leda till minskning i personligt lönetillägg enligt 1928 års kungörelse. Av arméförvaltningens yttrande över denna framställning inhämtas, att ämbetsverket, i olikhet mot marinförvaltningen, ansett sig icke kunna utan stöd av direkt föreskrift utbetala det personliga lönetillägget oförminskat vid sidan av provisorisk avlöningsförstärkning. Då emellertid riksdagen redan i skrivelse nr 474 år 1937 tillkännagivit sin uppfattning om vad som i detta hänseende bör gälla och Kungl. Maj:t lär vara oförhindrad att meddela de ytterligare föreskrifter om det personliga lönetillägget, som kunna finnas erforderliga för att åvägabrinda en likformig tillämpning även i nu berörda hänseende, torde det icke vara påkallat att här upptaga detta ärende till närmare behandling.

Befattningshavare i kommuns tjänst. I propositionen nr 176 till årets riksdag har förutsatts, att de kommunanställda lärarna och med dem i avlöningshänseende likställda befattningshavare, å vilka de i propositionen framlagda provisoriska avlöningsbestämmelserna icke bliva tillämpliga, skola under nästa budgetår äga åtnjuta provisoriskt dyrortstillägg enligt nu gällande bestämmelser.

*Departements-
chefen.* Jag förordar, att provisoriskt dyrortstillägg må i enlighet med nu gällande grunder tillkomma nyss angivna befattningshavare under nästa budgetår. Jag vill erinra, att i propositionen nr 252 till årets riksdag förordats, att statens bidrag till kostnaderna för provisoriskt dyrortstillägg åt lärarna vid de högre kommunala skolorna skall under nästa budgetår utgöra 78 procent av kostnaderna.

Förstärkning av hyresbidrag m. m.

Enligt 1928 års avlöningsreglemente för fast anställt manskap vid försvarsväsendet utgår hyresbidrag till vissa beställningshavare, däribland korpraler. Såsom förutsättning gäller, att beställningshavaren innehar en beräknad tjänstetid av minst 72 månader samt antingen är gift eller ock varit gift och fortfarande har minderårigt barn hos sig. Hyresbidraget utgår med 252 kronor om året å förläggningssort, tillhörande endera av ortsgrupperna A, B och C, 288 kronor å förläggningssort tillhörande endera av ortsgrupperna D, E och F, samt 324 kronor å förläggningssort, tillhörande ortsgruppen G. Såsom förut angivits utgår för närvarande en tillfällig förstärkning med 240 kronor om året till beställningshavare med Stockholm som förläggningssort.

Försvarsväsendets underbefälsförbund har anhållit, att flaggkorpraler i flottans reserv, vilka omedelbart efter det anställning i reserven vunnits, inkallats till tjänstgöring under 12 eller 6 månader i en följd, måtte erhålla hyresbidrag enligt samma grunder, som gälla för personal på aktiv stat, samt att dylikt bidrag måtte retroaktivt utgå till beställningshavare, vilka hittills fullgjort sådan tjänstgöring. Över framställningen hava utlåtanden avgivits av marinförvaltningen, försvarsväsendets lönenämnd och statskontoret. Ämbetsverken hava intagit samma ståndpunkt i förevarande fråga som de, på sätt i det föregående angivits, intagit beträffande provisorisk avlöningsförstärkning åt ifrågakvarande flaggkorpraler.

*Departements-
chefen.* Då de skäl, som utgjort motiv för att under budgetåret 1938/39 bereda tillfällig förstärkning av hyresbidragen åt vissa beställningshavare av manskapsgrad vid försvarsväsendet, torde komma att föreligga jämväl under budgetåret 1939/40, finner jag mig böra tillstyrka, att under sistnämnda budgetår skall utgå tillfällig förstärkning å hyresbidragen enligt nu gällande grunder. Kostnaderna härför torde, på sätt hittills ägt rum, böra bestridas från vederbörande under fjärde huvudtiteln uppförda anslag till personalens avlöning.

Vad angår den ifrågasatta rätten till hyresbidrag för flaggkorpraler i flottans reserv tillstyrker jag i likhet med de hörda myndigheterna, att sådant bidrag må utgå. Till stöd härför får jag åberopa vad jag i det föregående anført vid behandlingen av frågan om provisorisk avlöningsförstärkning till ifrågavarande beställningshavare. Någon retroaktiv tillämpning av blivande bestämmelser i ämnet finner jag mig icke böra förorda. Hyresbidragen torde böra bestridas av det under fjärde huvudtiteln uppförda förslagsanslaget till marinens reservpersonal. I förekommande fall böra å hyresbidragen utgå tillfällig förstärkning enligt de grunder, som gälla för flaggkorpraler å aktiv stat. Den årliga kostnaden för ifrågavarande hyresbidrag torde kunna beräknas till omkring 14,000 kronor, vartill komma kostnaderna för dyrtids-tillägg.

Hemställan.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels medgiva, att provisorisk avlöningsförstärkning och provisoriskt dyrortstillägg åt vissa befattningshavare i statens tjänst m. fl. må i överensstämmelse med av mig i det föregående förordade grunder under budgetåret 1939/40 utgå enligt de närmare föreskrifter, som meddelas av Kungl. Maj:t;

dels medgiva, att å hyresbidragen till de beställningshavare av manskapsgrad, till vilka lön utgår enligt i avlöningsreglementet den 11 maj 1928 (nr 128) för fast anställt manskap vid försvarsväsendet intagna löneplaner och som hava Stockholm såsom förläggningssort, må under budgetåret 1939/40 utgå tillfällig förstärkning med ett efter 240 kronor för år beräknat belopp, samt att härav föranledda kostnader må bestridas från vederbörande under fjärde huvudtiteln uppförda anslag till personalens avlöning;

dels med tillämpning från och med den 1 juli 1939 medgiva, att i flottans reserv anställd flaggkorpral, vilken på grund av gällande bestämmelser har att i anslutning till övergången från aktiv stat till reserven fullgöra tjänstgöring under minst sex månader i följd, skall för tid, varunder han sålunda behålles i tjänstgöring, åtnjuta hyresbidrag jämte, i förekommande fall, tillfällig förstärkning därå under de förutsättningar och enligt de beräkningsgrunder, som gälla för flaggkorpral å aktiv stat, samt att härav föranledda kostnader må bestridas från det under fjärde huvudtiteln uppförda förslagsanslaget till marinens reservpersonal;

Kungl. Maj:ts proposition nr 293.

dels ock till Provisorisk avlöningsförstärkning åt vissa befattningshavare i statens tjänst å driftbudgeten för budgetåret 1939/40 anvisa såsom förslagsanslag

under fjärde huvudtiteln	kronor 700,000
under åttonde huvudtiteln	kronor 25,000.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Holger Anderson.